

og om *Brudgommen*, saafremt denne ej er fuldmyndig“. For saa vidt angaar *Bruden*, indeholder denne Forordning intet nyt; derimod indføres den nye Regel, at ogsaa *Brudgommen* skal have Samtykke fra Forældre, naar han ej er fuldmyndig (altsaa enten over 25 Aar, eller har faaet Myndighedsbevilling), medens det før 1824 stedse har været gjældende Ret, at en Mand, der havde opnaaet den til Ægteskabs Indgaaelse fornødne Alder — 20 Aar — kunde indgaa Ægteskab uden Samtykke fra Forældre eller Værge. Forordningen af 1824 stiller for saa vidt Mand og Kvinde lige, som den for *begges* Vedkommende gjør *Myndighed* til Betingelse forat kunne indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykke.

For Kvindens Vedkommende har derimod Loven af 29. December 1857 gjort den Forandring, at medens hun tidligere (hvis hun ikke var Enke) var umyndig uden Hensyn til Alder og derfor altid skulde have Samtykke til Ægteskab, saa bliver hun nu fuldmyndig med samme Alder som Manden, og kan altsaa med Opnaaelse af 25 Aars Alder gifte sig uden at behøve nogen andens Indvilgelse.

Endskjønt baade Danske Lov og Forordningen af 1824 utvetydig tale om *Forældrenes* Samtykke, lære ikke des mindre vore familieretlige Forfattere, at efter nugjældende dansk Ret tilkommer denne Gren af Forældremagten, saalænge begge Ægtefællerne leve, *alene Faderen*. Moderen har ingen Indflydelse paa det umyndige Barns Ægteskab, hendes Vilje har aldrig noget at betyde: er hun enig med Faderen, er hendes Samtykke eller Indsigelse overflødig, er hun uenig med ham, er hendes Mening betydningsløs. I Professor *Deuntzers* Familieret af 1882 Side 44 hedder det saaledes: »Leve begge Forældrene, maa Faderens Vilje være den afgjørende«. *Gram* udtrykker sig i sin Familieret af 1868 Side 66 paa følgende ligefrem meningsløse Maade: »Leve begge Forældrene, er det dog Faderen, paa hvis Samtykke det *væsentligst* kommer an«; som om vi ikke stod overfor et Enten-Eller: *enten* har Moderen Medindflydelse, og saa maa det være den samme som Faderens — *eller* ogsaa har hun *slet ingen*. Det forekommer mig *utvivlsomt*, at denne Opfattelse er urigtig. Ordene i Forordningen af 1824 kunne *kun* forstaas paa *en* Maade: Forældre, det er: Fader og Moder; naar *de* begge skulle samtykke,